

til en Ombygning af Theatret, hvilken dengang haade var og fuldstændig blev erkjendt for at være nødvendig. At Theatret af sine aarlige Indtægter skulde kunne betale et saa stort Beløb, som en saadan Ombygning kræver, var Noget, man vel et Dieblif kunde haabe, men i for sig er det meget unaturligt, og der vil heller neppe kunne paavises Exempel derpaa noget andet Sted i Verden. Naar man altsaa tager Bestemmelse om dette Forhold i det Hele, synes alle mulige Grunde at maatte tale for strax at klare dette Forhold derved, at den hele Gjæld eftergives. Endelig har jeg alene stillet et Forslag, som findes blandt Vædringsforslagene under Nr. 5, og som gaar ud paa, at Størrelsen af Tilskudet til Theatret forhøies fra 50,000 Rbd. til 60,000 Rbd. Jeg veed nu meget vel, at der hersker forffjellige Meninger om dette Beløbs Størrelse, thi, ligesom Nogle paastaar, at 50,000 Rbd. er meget for Meget, er det bekjendt, at ikke Faa mene, at 60,000 Rbd. er for lidt. Dette berøer imidlertid i en væsentlig Grad paa et subjectivt Skøn, og dette maa selvfølgelig være temmelig upaalideligt ligesoverfor en Institution som Theatret. Det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt, om Noget vilde sige: Dersom Theatret faaer dette Beløb, vil det kunne bestaae, men dersom det kun faaer et mindre, saa vil det tilintetgjøres eller forgaae. Paa den Maade lader sig naturligvis Intet sige med fuldstændig Bestemthed ligesoverfor en Institution, med Hensyn til hvilken det maa erkjendes, at saa mange tilfældige Omstændigheder kunne indtræffe, som Ingen kan beregne, men som kunne virke fuldkommen saa stærkt paa Theatrets Balance. Naar det saaledes maa indrømmes, at Acquisition af en eller anden særdeles fremragende Kunstner i een Saison kan medføre en større Indtægt af 10,000 Rbd., medens omvendt saadanne forffjellige Uheld eller Ulykkestilfælde som de, den høitærede Cultusminister forleden omtalte, meget let kunne bevirke et Tab, der betydelig overskrider denne Sum, kan man ingenlunde, fordi man finder, at en saadan Sum i og for sig kunde være passende, med fuldkommen Sikkerhed sige: Den maa have, eller ogsaa maa Theatret

ophøre. Det er heller ikke min Mening at ville sige dette, idet jeg foreslaaer at sætte 60,000 Rbd. istedetfor 50,000 Rbd.; men jeg holder mig til noget Givet, til Noget, som allerede historisk har bevist sig, nemlig dette, at Theatret kun med Nød og Neppe i den senere Række Aar har kunnet føres igjennem med det Tilskud, som i det Hele har været givet det. Det er oftere omtalt, at der skulde være en Kassebeholdning; men dette beviser slet ikke Noget for mig; først ved Slutningen af Saisonen er det Tid at see efter Kassebeholdningen. Jeg har altfor ofte oplevet, at der har vilst sig store Forandringer i de sidste Maanedes af Saisonen, saaledes at man ikke kan stole paa den Kassebeholdning, der findes i Slutningen af Januar. Jeg troer med fuld Sikkerhed at kunne sige, at det har vilst sig, at Theatrets Virksomhed med Nød og Neppe har kunnet føres med det hidtil Givne, og at man, naar man ikke vil hengive sig til altfor sangviniske Forhaabninger om, at der hvert Aar skal fremkomme en endnu større Indtægt end den, der er anført fra Commissionens Side, naar man vil tage Gjennemsnittet af en heel Række Aar og ikke vil tage Hensyn til en til en enkelt Tid fremkommen Forhøielse i Indtægter, med fuldkommen Sikkerhed vil kunne sige, at saaledes som Commissionen har stillet Sagen, er det accurat, at Theatret vil kunne føre sin Drift. Dette er ogsaa ganske naturligt, naar man for det Første vedtager en Bestemmelse om, at der overhovedet ikke fremtidig skal kunne ansættes Kunstnere med Pensionberettigelse, og derved lægger en efterhaanden voxende Byrde over paa Theatret, idet det paa anden Maade maa skaffe dem den Udgift, der saaledes berøves dem, og naar man samtidig dermed borttager et Beløb, som i sidste Aar har været 15,000 Rbd. og i Gjennemsnit udgjør 12,500 Rbd., nemlig Sædomsfrivningstillæget. Det er derfor, jeg har troet, det vilde være passende at indskrænke sig til at borttage, hvad det af andre Grunde maa ansees for nødvendigt at borttage, nemlig ny Ansættelse af pensionberettigede Embedsmænd, og derved fritage sig for den uberegnelige Byrde, som deraf kan følge, men at man bør lade sig nøie her-